

Sygn. akt VU 19/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku B. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z siedzibą w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z siedzibą w Z. z dnia 20 maja 2011 roku Nr (...) -U- (...) (...)

postanawia:

odrzuć odwołanie.

Sygn. akt VU 19/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. stwierdził, że B. D. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 1 października 2004r.

W dniu 13 grudnia 2013r. pełnomocnik wnioskodawczynie B. D. wniósł o objęcie postępowaniem w sprawie VU 1494/13 również decyzji z dnia 20 maja 2011r., albowiem dotychczas ubezpieczona miała przekonanie uzasadnione przeprowadzonym postępowaniem w sprawie VU 1494/13 oraz jego wynikiem, iż kwestionuje także sam fakt podlegania ubezpieczeniom społecznym. Pełnomocnik wnioskodawczynie podniósł, iż kwestionuje w całości decyzję z dnia 20 maja 2011r. i wnosi od niej odwołanie oraz o jej uchylenie. W uzasadnieniu stwierdził, że wnioskodawczynie po otrzymaniu decyzji z dnia 20 maja 2011r. udała się do ZUS, gdzie złożyła oświadczenie o nieprowadzeniu działalności gospodarczej w spornym okresie. Oświadczenie to, zdaniem pełnomocnika wnioskodawczynie, winno zostać potraktowane jako ustne odwołanie od decyzji i skutkować dalszym postępowaniem.

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 16 grudnia 2013r. wyłączono przedmiotowe pismo z akt sprawy VU 1494/13 jako nowe odwołanie od decyzji z dnia 20 maja 2011r. Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 9 stycznia 2014r. sprawa została wpisano pod numer VU 19/14 o podleganie ubezpieczeniom społecznym.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 9 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniósł, że w aktach brak notatki na okoliczność odwołania się wnioskodawczynie od przedmiotowej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 20 maja 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. stwierdził, że B. D. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 1 października 2004r. Decyzja ta została doręczona B. D. w dniu 25 maja 2011r. wraz z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia od niej odwołania.

(dowód: decyzja z 20.05.2011r., potwierdzenie doręczenia decyzji – akta ZUS)

Kilka dni po otrzymaniu decyzji z dnia 20 maja 2011r. B. D. dostarczyła do placówki ZUS oświadczenie z dnia 28 stycznia 2004r. stwierdzające, że zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej w styczniu 2003r.

(dowód: pismo ZUS z dnia 26 sierpnia 2011r. – akta ZUS, zeznania wnioskodawczynie – protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2014r. od minuty 3.56 do minuty 9.42)

Decyzją z dnia 26 października 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. ustalił wysokość składek wnioskodawczynie z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od dnia 1 października 2004r.

(dowód: decyzja – akta ZUS)

W dniu 30 listopada 2011r. pełnomocnik wnioskodawczynie wniósł odwołanie od decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. z dnia 26 października 2011r. W odwołaniu pełnomocnik wnioskodawczynie nie podnosił faktu nie rozpoznania przez ZUS odwołania od decyzji z dnia 20 maja 2011r.

(dowód: odwołanie – k. 2-3 akt VU 1494/13)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Przepis art. 477⁹ § 1 k.p.c. stanowi, iż odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji.

Zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania cywilnego pismo złożone z opóźnieniem może być skutecznie wniesione ponownie po uzyskaniu przez stronę przywrócenia terminu do jego wniesienia w trybie przewidzianym w art. 168 i n. k.p.c. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, jako postępowaniu odrębnym, powyższa instytucja nie znajduje zastosowania, bowiem wyłącza ją unormowanie zawarte w art. 477⁹ § 3 k.p.c.

Wskazany przepis szczególny nakłada na sąd obowiązek odrzucenia odwołania złożonego z uchybieniem terminu do jego wniesienia. Nieuwzględnienie przekroczenia terminu może mieć miejsce tylko wówczas, gdy przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Obie wskazane przesłanki nieuwzględnienia przez sąd przekroczenia terminu muszą zostać spełnione łącznie.

W przedmiotowej sprawie strona skarżąca próbowała wykazać, że wnioskodawczynie złożyła w terminie ustne odwołanie od decyzji z dnia 20 maja 2011r. ZUS nie potwierdził tej okoliczności. W aktach sprawy brak bowiem protokołu, do którego wnioskodawczynie wniosła by ustnie odwołanie od decyzji z dnia 20 maja 2011r. Wnioskodawczynie po otrzymaniu decyzji z dnia 20 maja 2011r. dostarczyła do placówki ZUS jedynie pismo z dnia 28 stycznia 2004r. stwierdzające, że zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej. Okoliczność tą potwierdziła wnioskodawczynie w złożonych przez siebie na rozprawie zeznaniach. Poinformowanie organu rentowego o zawieszeniu prowadzonej działalności gospodarczej, nie można traktować – jak chce skarżąca – jako odwołania od decyzji z dnia 20 maja 2011r.

Jako odwołanie od decyzji można zakwalifikować tylko taką czynność ubezpieczonego, podjętą na piśmie lub do protokołu, w terminie do złożenia odwołania, z której wynika, że nie zgadza się z decyzją organu rentowego. (tak por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2004 r., II UK 396/03, OSNP 2005 nr 1, poz. 12, wyrok z 7 stycznia 2013r., III UK 26/12).

Ograniczenie się przez wnioskodawczynię do poinformowania ZUS-u o nie prowadzeniu (zawieszeniu) działalności gospodarczej, bez złożenia do protokołu podpisanego własnoręcznie oświadczenia, że nie zgadza się z decyzją z dnia 20 maja 2011r., nie spełnia tego warunku. Niezbędnymi elementami odwołania, zgodnie z art. 477¹⁰ § 1 k.p.c., jest bowiem oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie i zwięzłe uzasadnienie zarzutów i wniosków oraz podpis ubezpieczonego albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika. Ze złożonego przez ubezpieczoną do ZUS-u na przełomie maja i czerwca 2011r. pisma nie wynika, że nie zgadza się ona z negatywną decyzją organu rentowego z dnia 20 maja 2011r., a li tylko, że zawiesiła działalność gospodarczą. Tymczasem na wnioskodawczyni - zgodnie z treścią art. 6 k.c.- spoczywał ciężar wykazania, że złożyła ustne odwołanie od przedmiotowej decyzji, czemu nie sprostała. Skarżąca nie pamiętała nawet z kim (z jakim pracownikiem ZUS-u) rozmawiała, a w aktach ZUS brak protokołu zawierającego podpisanego przez wnioskodawczynię oświadczenie, iż nie zgadza się z decyzją z dnia 20 maja 2011r. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego nie wynika zatem, aby wnioskodawczyni złożyła w ZUS ustne odwołanie od decyzji z 20 maja 2011r. Jeszcze raz należy podkreślić, że złożonego przez wnioskodawczynię oświadczenia o nie prowadzeniu działalności gospodarczej nie można zakwalifikować jako odwołanie w rozumieniu art. 477⁹ § 1 k.p.c. , jak chce pełnomocnik skarżącej.

Wnioskodawczyni wraz z decyzją z dnia 20 maja 2011r. otrzymała pouczenie o terminie i sposobie wniesienia odwołania, z którym się zapoznała. Miała zatem rozeznać co do tego w jakiej formie i w jakim terminie należy wnieść skuteczne odwołanie, mimo to, nie uczyniła tego. Wnioskodawczyni nie była w stanie podać motywów swojego postępowania. Stwierdziła po prostu, że zaniedbała sprawę, że przestała się nią interesować, aż do czasu, gdy otrzymała decyzję o wysokości składek. Na marginesie od tej decyzji wnioskodawczyni złożyła odwołanie w sposób prawidłowy. Dysponowała zatem wiedzą – wbrew temu co imputuje - co do tego, jak skutecznie wnieść odwołanie. Należy dodać, że sama wnioskodawczyni nie traktowała swojego oświadczenia złożonego przed ZUS o zawieszeniu działalności gospodarczej jako odwołania od decyzji z dnia 20 maja 2011r., skoro w odwołaniu od decyzji z dnia 26 października 2011r. nie podniosła, iż ZUS nie rozpoznał jej odwołania od decyzji o ustaleniu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Dla rozpoznania sprawy nie ma wreszcie znaczenia podnoszona przez pełnomocnika skarżącej okoliczność, co do pozostawiania przez wnioskodawczynię w usprawiedliwionym wyniku postępowania sprawy VU 1494/13 przekonaniu, iż kwestionuje także sam fakt podlegania ubezpieczeniom społecznym. Błędne przekonanie wnioskodawczyni wystąpiło bowiem już po uprawomocnieniu się decyzji z dnia 20 maja 2011r. Co więcej od uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji minął co najmniej okres pięciu miesięcy.

B. D. złożyła odwołanie od decyzji z dnia 20 maja 2011r., która została jej doręczona w dniu 25 maja 2011r. – jak wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru korespondencji - dopiero w dniu 13 grudnia 2013r. Wnioskodawczyni, będąc przesłuchiwaną w charakterze strony, nie wskazała jakiegokolwiek przyczyny, która usprawiedliwiłaby tak późne złożenie odwołania.

W tej sytuacji niezłożenie przez wnioskodawczynię odwołania w terminie należało uznać za zaniechanie czynności procesowej wynikające z zaniedbania własnych spraw, nieprzykładania do nich stosownej staranności oraz troskliwości, które skutkuje w przedmiotowej sprawie odmową przyjęcia, iż zaszły przyczyny niezależne od odwołującego się uchybienia terminu do wniesienia odwołania (por. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 października 1999 roku, II UKN 588/99, OSNP 2001/4/134).

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika skarżącej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka P. D. na okoliczność sytuacji materialnej, życiowej i zdrowotnej powódki, jako nie mający znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy uznał, iż wnioskodawczyni wniosła odwołanie z nadmiernym przekroczeniem terminu z przyczyn od siebie zależnych i na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. odrzucił wniesione odwołanie.